

Og indrømmes skal det, at den Opdragelse, de fleste unge Piger faar, heller ikke skal tjene til at staalsætte deres Evne og Viljesliv til at vove en Dyst med de virkelige Livsforhold.

Trods vore 73,000 overkomplette Kvinder — et Tal, som stiger Aar for Aar — som aldrig kan opnaa eget Familieliv — ja, behøver man mere end blot spørge: Hvor findes den unge Pige, som ikke er opdraget til at drømme om Ægteskabets Lykke og Ægteskabets Havn som sit højeste Livsmaal? Og som ikke selv stiler hele sit Liv derefter — indtil et vist Maal er naaet — indtil hun, som Aarene gaar, faar lært Resignationens vanskelige Kunst: at dræbe sin egen Længsel — sit eget Jeg — og saa helst ofre sig for andre for Resten af sit Liv.

— Om Frk. Thit Jensen i sit Forfatterskab kunde vise unge danske Kvinder Vejen udad til ny Togt, til ny Arbejdsfelter for den unge Alders Virketrang, og faa dem til at følge i Stedet for at sidde hjemme og se paa, at Mændene sejler, da vilde hun gøre sig fortjent til mere end Fortjenstmedaljen i Guld.

Annette Jensen.

Ogsaa i Anledn. af „Det, som bør dø“.

Tusky Christmas rører i sin lille Artikel ved et Forhold, som fortjener at blive mere belyst for de gifte Kvinder. Hun skriver: „Hvor mange Hustruer har Energi nok til at foretage dette Skridt (Bosondring), som uvægerligt maa medføre et Brud med Manden og paadrage hende Børnenes, Vennernes og Slægtingenes Indsigelser og Bebrejdelser. En gift Kvinde er som oftest saa indfiltreret i sine hjemlige Forhold, at hun lettere lader sig skille helt fra Manden, end at benytte „Bosondringens“ saakaldte Rettigheder, der frembyder de største Besværigheder“.

Deri ligger netop Vanskeligheden. Loven af 1899 prøver paa at værne om den gifte Kvinde, men hun har ikke Energi nok til at modtage den Haand, Loven rækker hende. Og det bliver heller ikke gjort hende let, thi saa nyt er det endnu, at en Hustru vil gøre sin Ret gældende, at jeg har hørt forskellige Jurister i Anledning af Bosondring sige: „Da maa dog hellere vedkommende Hustru til at lade sig skille — det er jo meget lettere, saa slipper hun for alle de Bebrejdelser og Kvaler, som det medfører“. Netop det som T. C. peger paa.

Og hvorfor tager Kvinderne saa ofte netop i Bosondrings og Ægtepagtstilfælde halve Forholdsregler? Fordi den Kvinde, der elsker er blind,

og fordi den ny Kvinde, som nu er i Færd med at fremstaa — den Kvinde, der som Hustru ikke blot skal taale, lide og tie, men for sine Børns og sin egen Mennekeværdigheds Skyld kræve Retfærdighed, hvis Manden ikke er saa ridderlig, at han viser den — fordrer ogsaa, at der maa fremstaa en ny Mand.

Saalænge det ikke er sket, saalænge vi staar i en Brydningsperiode, saa kræves der stor Energi til. paa Trods af alt, at gøre Skridtet fuldt ud og fordrer Retfærdighed og modtage den Hjælp, som Loven rækker os.

De faa, der evner det, maa gøre det; selv om de muligt bereder sig Kvaler ved Bosondring, maa de lade denne foretage for de andres Skyld, der kommer efter, for at lette Vejen for deres Døtre.

Og Ægtepagt bør være tvungen. Bliver det til Lov, at Ægtepagt skal oprettes ved ethvert Giftermaal, saa er jo Brodden taget bort for de enkeltes Vedkommende.

Vibeke Salicath.

K. K. K.

Københavnske Kvinders Kaffevogn.

Torsdag den 11. April afholdtes det grundlæggende Møde for Selskabet af ovenstaaende Navn. Lovene blev drøftede og vedtagne af den livligt interesserede Forsamling, der fyldte Lokalet i Nørregade 33.

Siden har man haft travlt med at faa Lovene godkendt hos Myndighederne, løse Næringsbevis og opkræve Medlemsbidrag hos de indtegnede omtrent 70 Medlemmer. Snart vil en Opfordring fremkomme i Bladene for at opnaa Tegning af Medlemmer og Gaver i større Omfang.

Hvis „Kvinden og Samfundet“ kan have Plads, vil jeg gerne have Lov efterhaanden at meddele noget om Sagens videre Udvikling. idet vi stoler paa dette Blads Læseres virksomme Deltagelse i dens Vækst.

Kristiane Konstantin-Hansen.

Fra Kredsene.

Københavnskredsen

afholdt Generalforsamling d. 15. Maj. Til Ordstyrer valgtes Frk. Franziska Trier. Formanden, Frk. Schroll, aflagde Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar. Der havde været 12 Klubafstener med Foredrag. 1. Oktober Fru Esther Carstensen: Beretning om Fællesmødet i Horsens. 15. Oktober Frk. Anne Bruun: Prostitutionsloven. 5. November Folketingsmand A. C. Meyer: Den udvidede Valgret. 19. Novbr.